

textu.

Při překladu jsem se na nejednom místě snažila volit slova stylově příznaková, s bohatými historickými a sociálními konotacemi (*psanci, putyka, katova ruka*).

Slovesný děj se v kulminačních bodech překladu zpravidla vrství kolem jediného substantiva, jak je tomu např. v předposlední strofě překladového textu, kde dominuje slovní základ *vichr-/vichř-*, a sice třikrát jeho základ substantiva vichřice, jednou jako základ sloves vichřit.

V překladovém textu se systematicky objevuje opakování jistých sloves a slovních celků tak, jak je tomu v originálu. V původním textu nacházíme v 1. strofě spojení *niyat, neyat* ve 2. strofě *niyat* ve 4. strofě *neyat*, v 6. strofě *niyat + neyat, niyat + neyat* v překladu tato slovesa reflektují následujícím způsobem: v 1. strofě *sešli se při víně, zpívají*, ve 2. strofě *pijí*, ve 4. strofě *zpívají*, v 6. strofě *pijí + zpívají, pijí, zpívají*.

Na místech totožných s originálem se objevuje spojení *daleko od vlasti* (*далеч от родина*), ve třetí strofě je v Javorovově duchu dotvořeno spojení *nevlidná cizina*, které je identické se spojením v první strofě; obě pak jsou substitucí: v prvním případě za spojení *чужъдъ край*, v druhém případě za spojení *далека чужбина*.

Substantiva *putyka*, jakkoli špatně zní bulharskému sluchu, je pro jeho konotace důsledně užito v první, třetí a šestí strofě jako překladového ekvivalentu pro lexémy *бордееј* a *механа*. Větná dvojice *nopytmen бордееј* je jednou překládána jako *zapadlá putyka*, ve druhém případě je užito srovnání: *putyka, horší než chlév*.

V překladovém textu se vyskytuje synekdocha (*katova ruka... zvedala меџ*) a shodně s Javorovovou intencí personifikace (*буря приглас - vichřice hlaholí*).

K zesílení zvukového efektu a smyslového vyznění básně je v páté strofě záměrně užito paralelních syntaktických dvojic *družina hlaholí - vichřice hlaholí*, přičemž ve druhém případě je sloveso *hlaholit* volně, bez spojky připojeno ke slovesu *burácer* a toto sloveso se ve zpětné myšlenkově vazbě implicitně přenáší i do prvního spojení */družina burácil*.

Ve třetím verši páté strofy jsem shodně s Javorovem zachovala verbální gradaci (v původním textu: *с вихром подема, издига, разнас*; v překladu: *вyzdvihá, vichří a odnáší do světa*). Nepodařilo se mi však zachovat klimax v pátém, šestém a sedmém verši též strofy (v původním textu: *но-зловеџо, но се мръщи, дї-гопреџо*, v překladu pouze: *víc a víc*